

givet nogen Grund til en saadan Opfattelse, og jeg maa dertil føie min Beklagelse over, at jeg vistnok i adskillige andre Punkter er bleven misforstaaet omtrent paa samme Maade. Jeg har ikke sagt et eneste Ord om, at Assessorerne skulde blive tvætte eller sløve ved at være der mere end 4 Aar. Det, jeg har sagt, det er, at, hvis der blev organiseret en særlig Skifteret, saa maatte man frygte for, at den fortsatte, for en lang Række af Aar beregne Beskjæftigelse med Forretninger af denne særegne specielle Art ikke vilde kunne Andet end komme til at virke sløvende og hæmmende paa dem — det var omtrent de Udtryk, jeg brugte — men jeg har aldeles ikke sagt noget Saa-dant med Hensyn til Løbet af de 4 Aar. Jeg har stærkt lagt Vægt paa og udhævet netop det, at de Mænd, hvoraf den nye Skifteret vil blive dannet, kom til at være bestemte til, for en lang Aarrække, kun at beskæftige sig med denne enkelte Slags Forretninger, og det var deri, jeg søgte deels Grunden til den Indflydelse, jeg frygtede det i Længden kunde have paa deres egen Virksomhed, og deels den Maade, hvorpaa det kunde komme til at virke tilbage igjen med Hensyn til de Personer, som de kom til at overlade Forretninger, som der ikke skulde kunne være Spørgsmaal om at overlade dem. Jeg vil haabe, at disse Bemærkninger for det høitæredede Thing ville være et yderligere Beviis paa, at der ikke her er Spørgsmaal om en Bedhængen ved det Bestaaende, ikke Tale om nogen Fordom; det var i Grunden det, som den ærede Taler meente, og skjøndt han ikke brugte dette Udtryk, saa gif han dog mere ud fra Forudsætningen om, at det var en Bedhængen ved den bestaaende Skiftecommissiøn, der havde været den nærmeste Anledning til, at Lovudkastet er blevet fremlagt for det høitæredede Thing i den Form, hvori det foreligger. Nei, det er ikke nogen Fordom, men det er kun en Betragtning af de Forhold, som bestemt foreligge, og som netop paa den Maade ville ordnes paa den mest praktiske Maade, saaledes som de nu engang foreligge. Paa den

almindelige Bemærkning fra den ærede Rigsdagsmands Side, at dette Lovudkast atter var et Beviis paa den skadelige Virkning af Raadførsel med Autoriteter, vil det vistnok ikke være til nogen Nytte nærmere at indlade mig. Hvorvidt man i foreliggende Tilfælde bør indhente Betænkning fra dem, man anseer for at være særdeles sagkundige — jeg skal her tillade mig den Bemærkning, at netop den ærede Rigsdagsmand ogsaa har lagt Vægt paa, at sagkundige Folk have udtalt sig for det Ene eller andet — er Noget, som maa afgjøres i ethvert enkelt Tilfælde, men under alle Omstændigheder tør jeg vistnok sige, at Betænkningen, saaledes som den foreligger, og hvis Indhold er gengivet i Motiverne, vil give det bedste Beviis for, at der ikke er Spørgsmaal om Andet end netop stærkt at fremhæve de fra Forholdets egen Natur hentede Grunde, som tale for at ordne det paa den ene eller anden Maade.

Alberti: Saavidt jeg kan skjønne, ville de Virkninger, som Vedtagelsen af nærværende Lovudkast vil medføre, ikke bevirke nogensomhelst Reform i Skifteforvaltningen i Kjøbenhavn. Jeg troer, at Virkningen af dette Lovudkast ikke vil kunne opdages. Som det ærede Medlem for Holbet Amts anden Valgkreds (Tscherning) har bemærket, er den egentlige Virkning deraf den, at der bliver en fireaarig Skifteret istedetfor, at den nu kun er toaarig. Efter Lovudkastet skal en Assessor behandle et Bo ene og alene for sig; men saaledes er det i Virkeligheden ogsaa nu; der er vel 2 Skifteassessorer for hver 2 Aar, men det er det første Medlem af den toaarige Skifteret, der udfører hele Administrationen. Det sees derfor ikke, hvad der egentlig skulde kunne ventes opnaaet ved denne Retsforandring, især naar man lægger Mærke til, at det hidtil har været sædvanligt, at de samme Assessorer i Hof- og Stadsretten oftere ere vendte tilbage og have fungeret som Skiftecommissairer.